

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.7.2019
COM(2019) 346 final

2019/0158 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, w odniesieniu do zmian załącznika II i VIII do protokołu II do umowy

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Komitetu UPG ds. Handlu ustanowionego na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Unią Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, w odniesieniu do zmiany załącznika II (Wykaz procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały niepochodzące, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia) oraz załącznika VIII (Kraje i terytoria zamorskie) do protokołu II do umowy.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa przejściowa o partnerstwie między Unią Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej

W dniu 30 lipca 2009 r. UE podpisała Umowę przejściową o partnerstwie¹, która ustanawia ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym (zwanej dalej „UPG”) między Unią Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej. Papua-Nowa Gwinea, Republika Fidżi i Niezależne Państwo Samoa tymczasowo stosują umowę odpowiednio od dnia 20 grudnia 2009 r., 28 lipca 2014 r. i 31 grudnia 2018 r.

Umowa o partnerstwie gospodarczym ma na celu:

- a) umożliwienie państwom Pacyfiku korzystania z ulepszanego dostępu do rynku oferowanego przez UE;
- b) wspieranie zrównoważonego rozwoju i stopniowej integracji państw Pacyfiku z gospodarką światową;
- c) ustanowienie strefy wolnego handlu między stronami, w oparciu o wspólne interesy, poprzez stopniową liberalizację handlu w sposób zgodny z obowiązującymi zasadami WTO oraz zasadą asymetrii, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb i ograniczeń zdolności państw Pacyfiku pod względem poziomu i terminu realizacji zobowiązań;
- d) ustanowienie odpowiednich procedur rozstrzygania sporów oraz
- e) dokonanie odpowiednich ustaleń instytucjonalnych.

2.2. Komitet UPG ds. Handlu

W art. 68 UPG ustanawia się Komitet ds. Handlu, w skład którego wchodzi przedstawiciele stron (UE i państw Pacyfiku).

Komitet ds. Handlu ustanawia swój regulamin wewnętrzny, a współprzewodniczą mu przedstawiciel strony UE oraz przedstawiciel państw Pacyfiku. Obaj współprzewodniczący na przemian przewodniczą posiedzeniom. Osobę, która przewodniczy danemu posiedzeniu, uznaje się za „współprzewodniczącego sprawującego przewodnictwo” do celów określonych w umowie do czasu rozpoczęcia następnego posiedzenia, kiedy to funkcję współprzewodniczącego sprawującego przewodnictwo przejmuje druga strona.

Komitet ds. Handlu zajmuje się wszystkimi kwestiami niezbędnymi do wykonania umowy. Wykonując swoje funkcje, Komitet ds. Handlu może:

¹ Decyzja Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej (Dz.U. L 272 z 16.10.2009, s. 1).

- a) ustanawiać i nadzorować wszelkiego rodzaju komitety lub organy specjalne niezbędne do wykonania umowy;
- b) zbierać się w dowolnym terminie uzgodnionym przez strony;
- c) rozważać wszelkie kwestie w ramach umowy i podejmować właściwe działania celem wypełnienia swoich funkcji, oraz
- d) podejmować decyzje oraz przedstawiać zalecenia w przypadkach określonych w umowie.

Komitet ds. Handlu deleguje uprawnienia w zakresie podejmowania szczególnych decyzji wykonawczych komitetom specjalnym, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami umowy, zwłaszcza Komitetowi Specjalnemu ds. Współpracy Celnej i Reguł Pochodzenia.

Art. 78 umowy (klauzula przeglądowa) stanowi, że Komitet ds. Handlu może poddać przeglądowi umowę, jej wykonanie, stosowanie oraz skuteczność oraz może przedstawić stronom odpowiednie zalecenia w celu jej zmiany.

2.3. Planowany akt Komitetu UPG ds. Handlu

Protokół II (art. 41 w sprawie przeglądu i stosowania reguł pochodzenia) stanowi, że Komitet ds. Handlu może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.

Podczas szóstego posiedzenia Komitetu UPG ds. Handlu, które odbyło się w dniu 24 października 2018 r., przedstawiciele Komisji i regionu Pacyfiku dokonali przeglądu produktów wymienionych w załączniku II do protokołu II do umowy. Pozycje i opisy tych produktów oparte są na Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów – (HS)2007 Światowej Organizacji Celnej. W 2017 r. Światowa Organizacja Celna wydała jednak nową nomenklaturę systemu zharmonizowanego, która obowiązuje od dnia 1 stycznia 2017 r. W wersji systemu zharmonizowanego z 2017 r. wprowadzono zmiany obejmujące m.in. sektory rolnictwa/rybołówstwa, sektor chemiczny, sektor drzewny, sektor włókienniczy, sektor metali nieszlachetnych, sektor maszynowy, sektor transportu. Produkty te odpowiadają za główną część handlu towarami między UE a państwami Pacyfiku. Komitet uznał zatem, że należy uaktualnić załącznik II w celu uwzględnienia nowego systemu zharmonizowanego z 2017 r. Należy jednocześnie utrzymać *status quo* w odniesieniu do reguł pochodzenia, ponieważ zmiany w nomenklaturze systemu zharmonizowanego nie powinny mieć wpływu na reguły pochodzenia mające zastosowanie do danego produktu.

Komitet dokonał ponadto przeglądu wykazu krajów i terytoriów zamorskich UE w załączniku VIII do protokołu II do umowy w celu dostosowania go do załącznika II do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), biorąc pod uwagę niedawną zmianę statusu niektórych terytoriów. W szczególności Saint Barthélemy (Francja) i Bermudy (Zjednoczone Królestwo) stały się odpowiednio w dniu 1 stycznia 2012 r. i 1 stycznia 2014 r. krajami i terytoriami zamorskimi stowarzyszonymi z UE, podczas gdy Majotta (Francja) stała się w dniu 1 stycznia 2014 r. regionem najbardziej oddalonym UE. Decyzja Rady 2013/755/UE w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, która ma zastosowanie do wszystkich krajów i terytoriów zamorskich wymienionych w załączniku II do TFUE, weszła w życie w dniu 1 stycznia 2014 r. Komitet stwierdził, że również załącznik VIII do protokołu II należy zmienić, aby odzwierciedlić niedawną zmianę statusu tych terytoriów.

W związku z tym w dniu 24 lipca 2019 r. podczas swojego siódmego posiedzenia Komitet UPG ds. Handlu ma przyjąć decyzję w sprawie 1) zmiany załącznika II do protokołu II do umowy w celu aktualizacji klasyfikacji taryfowej oraz 2) zmiany załącznika VIII do

protokołu II do umowy w celu aktualizacji wykazu krajów i terytoriów zamorskich („planowana decyzja”).

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Proponowana decyzja Rady określa stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w odniesieniu do przyjęcia zmian do umowy obejmujących aktualizację pozycji i opisów produktów wymienionych w załączniku II do protokołu II do umowy w celu dostosowania ich do najnowszej nomenklatury systemu zharmonizowanego Światowej Organizacji Celnej z 2017 r. oraz aktualizację wykazu krajów i terytoriów zamorskich UE w celu dostosowania go do wykazu w załączniku II do TFUE, wypełniając tym samym zobowiązania UE wynikające z postanowień Umowy o partnerstwie gospodarczym.

Stanowisko takie opiera się na projekcie decyzji Komitetu ds. Handlu w sprawie zmian do umowy załączonym do projektu decyzji Rady.

Przedmiot planowanej decyzji dotyczy dziedziny, w której Unia posiada wyłączne kompetencje zewnętrzne na mocy art. 3 ust. 2 TFUE.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 TFUE określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Komitet ds. Handlu jest organem ustanowionym na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między regionem Pacyfiku a UE.

Decyzja, którą Komitet ds. Handlu ma przyjąć, ma skutki prawne. Po przyjęciu decyzja będzie wiążąca na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 68 umowy i art. 41 protokołu II do umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawę prawną decyzji, której dotyczy wniosek, stanowi art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe,

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, sprawa C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Akt Komitetu ds. Handlu zmieni Umowę o partnerstwie gospodarczym, po przyjęciu należy go zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, w odniesieniu do zmian załącznika II i VIII do protokołu II do umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 lipca 2009 r. Unia (wówczas Wspólnota Europejska) podpisała Umowę przejściową o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej³, która ustanawia ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym („umowa”). Umowa jest stosowana tymczasowo przez Papuę-Nową Gwineę, Republikę Fidżi i Niezależne Państwo Samoa odpowiednio od dnia 20 grudnia 2009 r., 28 lipca 2014 r. i 31 grudnia 2018 r.
- (2) Załącznik II do protokołu II do umowy oparty jest na wersji nomenklatury systemu zharmonizowanego z 2007 r., stanowiącej załącznik do Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów Światowej Organizacji Celnej. Od dnia 1 stycznia 2007 r. do nomenklatury systemu zharmonizowanego wprowadzono szereg zmian. Należy te zmiany uwzględnić i dostosować załącznik II do wersji systemu zharmonizowanego z 2017 r. Należy jednocześnie utrzymać *status quo* w odniesieniu do reguł pochodzenia, ponieważ zmiany w nomenklaturze systemu zharmonizowanego nie powinny mieć wpływu na reguły pochodzenia mające zastosowanie do danego produktu.
- (3) W załączniku VIII do protokołu II do umowy znajduje się wykaz krajów i terytoriów zamorskich Unii. W związku ze zmianą statusu Bermudów⁴, Majotty⁵ i Saint-Barthélemy⁶ oraz wejściem w życie decyzji Rady 2013/755/UE w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską⁷ wykaz krajów i terytoriów zamorskich należy dostosować do załącznika II do TFUE, aby uwzględnić te ostatnie zmiany.

³ Dz.U. L 272 z 16.10.2009, s. 1.

⁴ Załącznik II do TFUE (Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 336).

⁵ Decyzja Rady Europejskiej 2012/419/UE z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie zmiany statusu Majotty względem Unii Europejskiej (Dz.U. L 204 z 31.7.2012, s. 131).

⁶ Decyzja Rady Europejskiej 2010/718/UE z dnia 29 października 2010 r. w sprawie zmiany wobec Unii Europejskiej statusu wyspy Saint-Barthélemy (Dz.U. L 325 z 9.12.2010, s. 4).

⁷ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

- (4) Zgodnie z art. 41 (w sprawie przeglądu i stosowania reguł pochodzenia) protokołu II Komitet ds. Handlu może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.
- (5) Na następnym (siódmym) posiedzeniu Komitetu UPG ds. Handlu, które odbędzie się w dniu 24 lipca 2019 r., Komitet będzie mógł, zgodnie z art. 41 protokołu II do umowy, podjąć decyzję w sprawie zmian załączników II i VIII do protokołu II do umowy w celu dostosowania ich odpowiednio do nomenklatury systemu zharmonizowanego Światowej Organizacji Celnej z 2017 r. oraz do wykazu krajów i terytoriów zamorskich zawartego w załączniku II do TFUE.
- (6) Unia Europejska powinna określić stanowisko, jakie należy zająć w odniesieniu powyższych zmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na kolejnym posiedzeniu Komitetu UPG ds. Handlu w odniesieniu do zmian umowy mających na celu uaktualnienie załączników II i VIII do protokołu II do umowy w celu dostosowania ich odpowiednio do nomenklatury systemu zharmonizowanego Światowej Organizacji Celnej z 2017 r. oraz do wykazu krajów i terytoriów zamorskich w załączniku II do TFUE, opiera się na załączniku.

Artykuł 2

Decyzja Komitetu ds. Handlu, po jej przyjęciu, zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*